

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/206/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013201562
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1013201562.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: Z. C., E. 2, C. C., právne zastúpený: JUDr. Jozef Švarc, advokát, Horná 41, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-XX/XXXX zo dňa 04.07.2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni žalovaným, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia č. K.-X.-XX.XXX-X/XXXX-vz zo dňa 23.04.2013, ktorým žalobcovi nebol priznaný výsluhový dôchodok, o priznanie ktorého požiadal podľa § 38 ods. 1 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 328/2002 Z.z.“ alebo ako „zákon“).

Žalobca považoval rozhodnutie žalovaného za nezákonné, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie spočívajúce v nesprávnom výklade § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.. Podľa jeho názoru je potrebné prihliadať na všeobecnú dikciu tohto ustanovenia, podľa ktorej policajt a profesionálne vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval aspoň 15 rokov, a to podľa právneho stavu do prijatia novely č. 80/2013 platnej od 11.04.2013 a účinnej od 01.05.2013. V prípade žalobcu došlo k skončeniu služobného pomeru ku dňu 20.03.2013, a preto priznanie nároku na výsluhový dôchodok podľa § 38 ods. 1 zákona predchádza zneniu odseku 3 tohto zákonného ustanovenia, pretože „tu ide o taký výklad dikcie zákona, ktorý priznáva tento nárok a nie to, že nárok iba vzniká“.

Žalobca videl nezákonnosť rozhodnutia žalovaného aj v tom, že ako odvolací orgán podrobne neskúmal a nevyhodnotil odvolacie námietky žalobcu proti rozhodnutiu vydanému v prvom stupni, hoci mu takýto postup ukladá § 59 ods. 1 správneho poriadku. Žalovaný posúdil v rámci odvolacieho konania podané odvolanie v celom rozsahu a zistil stav konštatovaný prvostupňovým správnym orgánom, keď akcentoval to, že žalobca bol personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ v Banskej Bystrici č. 53 zo dňa 19.03.2013 prepustený dňom 20.03.2013 zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru

váženskej a justičnej stráže a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 73/1998 Z.z.“). Námietky žalobcu uvedené v odvolaní vyhodnotil žalovaný ako irelevantné, nevysvetlil však a neodôvodnil, prečo nie je potrebné prihliadať na všeobecnú dikciu § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., ako už bolo vyššie uvedené.

Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním doručeným súdu dňa 02.10.2013, zotrval na svojom doterajšom právnom názore, žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Uviedol, že s dôvodmi žaloby nesúhlasí, pričom sa nemôže stotožniť s výkladom ustanovenia § 38 zákona č. 328/2002 Z.z. uvedeným v žalobe. Ustanovenie § 38 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. je doplňujúcim ustanovením k § 38 ods. 1 tohto zákona a jeho neuplatnenie by bolo v rozpore s účelom zákona, ktorý v § 38 jasne vymedzuje, kedy a za akých podmienok má policajt nárok na výsluhový dôchodok. Žalobcovi nevznikol nárok na výsluhový dôchodok podľa § 38 ods. 1 zákona z dôvodu, že bol prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zák. č. 73/1998 Z.z. a nárok na výsluhový dôchodok mu vznikne podľa § 38 ods. 3 písm. b/ zák. č. 328/2002 Z.z. až po dovŕšení veku potrebného na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil skutočnosti tak, ako boli opísané účastníkmi konania v ich písomných podaniach.

Dňa 08.04.2013 bola Žalovanému, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia, doručená žiadosť žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku od 21.03.2013. Služobný pomer príslušníka PZ žalobcu trval od 01.04.1990 do 31.08.1996 a od 01.04.2001 do 20.03.2013 (18 rokov a 147 dní). Jeho služobný pomer skončil prepustením na základe personálneho rozkazu riaditeľa KR PZ v Banskej Bystrici č. 53 zo dňa 19.03.2013 podľa § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z.z. ku dňu 20.03.2013 z dôvodu, že žalobca bol trestným rozkazom Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 0T 12/2013 zo dňa 18.02.2013 právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin - prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Dňa 23.04.2013 prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktorým žalobcovi výsluhový dôchodok nepriznal. Svoje prvostupňové rozhodnutie žalovaný odôvodnil tým, že z dôvodu, že žalobcovi jeho služobný pomer skončil prepustením z dôvodu právoplatného odsúdenia za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, nárok na výsluhový dôchodok mu odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru nevznikol, ale mu vznikne v súlade s § 38 ods. 3 písm. b/ zákona 328/2002 Z.z. až po dovŕšení veku potrebného na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, čo podľa vtedy platnej právnej úpravy (zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov) je 62 rokov veku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že trvanie jeho služobného pomeru bolo viac ako 15 rokov, a preto je podľa jeho názoru potrebné prihliadnuť na všeobecnú dikciu § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorej má nárok na výsluhový dôchodok, keďže jeho služobný pomer trval viac ako 15 rokov. Odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo formulované obdobne ako žaloba.

O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný dňa 04.07.2013, odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie vydané v prvom stupni potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný uviedol, že služobný pomer žalobcu, ktorý trval 18 rokov a 147 dní skončil prepustením z dôvodu právoplatného odsúdenia za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, a preto mu nárok na výsluhový dôchodok odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru nevznikol. Nárok na výsluhový dôchodok mu vznikne v súlade s § 38 ods. 3 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z.. Uviedol, že ustanovenie § 38 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. je doplňujúcim ustanovením k § 38 ods. 1 tohto zákona a jeho neuplatnenie by bolo v rozpore s účelom zákona, ktorý v § 38 zákona jasne vymedzuje, kedy a za akých podmienok má policajt nárok na výsluhový dôchodok. Námiетка odvolateľa voči napadnutému rozhodnutiu súvisiaca s novelou zákona účinnou od 01.05.2013 je z právneho hľadiska irelevantná, pretože nárok na priznanie výsluhového dôchodku odvolateľa bol posudzovaný podľa zákona účinného v čase skončenia jeho služobného pomeru, teda účinného od 30.04.2013. Pokiaľ ide o ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu, tieto žalovaný považoval za nedôvodné, nemajúce vplyv na zákonnosť a vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Žalovaný dodal, že v odôvodnení druhostupňového rozhodnutia nie je potrebné uvádzať odpovede na všetky, a to aj nepodstatné a pre vec bezvýznamné okolnosti alebo návrhy účastníka

konania, aj keď účastník konania ich vníma ako relevantné. Odvolací orgán je však povinný zistiť dôsledne skutočný stav veci a nemôže sa teda obmedziť iba na to, čo tvrdia alebo navrhujú účastníci konania.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 15 rokov

Podľa § 38 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. policajtovi vzniká nárok na výsluhový dôchodok po dovŕšení veku potrebného na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, ak jeho služobný pomer skončil

a) stratou hodnosti,

b) prepustením z dôvodu právoplatného odsúdenia za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, alebo za zločin.

Napadnutým rozhodnutím žalobcovi na základe jeho žiadosti alebo priznaný výsluhový dôchodok v súlade s § 38 ods. 33 zákona č. 328/2002 Z.z.. Žalobca namietal, že správny orgán vydal nezákonné rozhodnutie z dôvodu, že nesprávne právne posúdil v konaní zistený skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzujú právne závery a aplikuje sa konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak sa nepoužil správny právny predpis alebo ak sa síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne sa interpretoval alebo ak sa zo správnych skutkových záverov vyvodili nesprávne právne závery.

Na tomto mieste je vhodné uviesť, že súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Súdu prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická a formalistická aplikácia zákona bez ohľadu na zmysel a účel záujmu chráneného právnou normou, nemôže priniesť absurdné následky a v prípade, že tomu tak je, aby takúto interpretáciu zákona odmietol a zvolil výklad v duchu zákona.

Po preskúmaní veci súd konštatoval, že rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom stanovené formálne i obsahové náležitosti, vydal ho orgán na to príslušný, pričom postupoval v medziach zákona platného a účinného v čase rozhodnom pre konanie.

Zákon č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom v čase rozhodnom pre konanie žalovaného, teda v čase skončenia služobného pomeru žalobcu (20.03.2013) v ustanovení § 38 ods. 1 určuje, že nárok na výsluhový dôchodok patrí - 1. policajtovi a alebo profesionálnemu vojakovi, 2. ktorému sa skončil služobný pomer a 3. jeho služobný pomer trval najmenej 15 rokov. Súd poznamenáva, že všeobecne záväzný právny predpis nemožno vykladať len v rámci jedného jeho ustanovenia (právnej normy) neberúc do úvahy celé znenie právneho predpisu, či ostatných relevantných všeobecne záväzných právnych predpisov. Podmienky ustanovené v § 38 ods. 1 zákona, ktoré možno chápať ako všeobecné, postihujúce najväčšie percento dotknutých osôb, na ktoré sa vzťahuje zákon č. 328/2002 Z.z., sú ďalej rozšírené v ods. 3 tohto ustanovenia, teda určujú okrem vyššie uvedených troch podmienok ešte štvrtú a piatu odkladaciu podmienku vzniku nároku na výsluhový dôchodok.

Žalobca bol príslušníkom PZ, ktorému skončil služobný pomer, ktorý trval viac ako 15 rokov. Z uvedeného spĺňal prvé tri podmienky na priznanie výsluhového dôchodku v zmysle § 38 ods. 1 zákona. Zároveň však žalobcovi skončil služobný pomer z dôvodu právoplatného odsúdenia za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom. Uvedená skutočnosť je spojená s právnym následkom vyjadreným v § 38 ods. 3 písm. b/ zákona, na ktorú je správny orgán povinný prihliadať. V prípade naplnenia uvedenej podmienky policajtovi vzniká nárok na výsluhový dôchodok až po dovŕšení veku potrebného na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Žalobca v čase rozhodovania žalovaného správneho orgánu nedovŕšil vek potrebný na nárok na starobný dôchodok a zároveň mu nevznikol nárok na výsluhový dôchodok podľa § 38 ods. 1, ods. 3 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z., preto rozhodnutie žalovaného z uvedeného hľadiska nepovažoval súd za v rozpore so zákonom.

Pokiaľ ide o žalobcom namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov, súd z administratívneho spisu zistil, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu, ktoré boli v podstate zhodné s tými, ktoré uviedol v žalobe.

Uvedené vyplýva i z vyššie uvedeného textu odôvodnenia rozsudku. Pri akomkoľvek rozhodnutí možno polemizovať o jeho odbornej úrovni, či správny orgán mohol svoje argumenty vysvetliť podrobnejšie, alebo sa precíznejšie vysporiadať s tvrdeniami účastníka konania, ktoré možno považovať za právne významné. Súd však hodnotí preskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu len v miere jeho minimálnej argumentačnej kvality a interpretačnej schopnosti, na základe akých logických úsudkov a zvážení všetkých dôkazov správny orgán vydal meritórne rozhodnutie. Skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia a ako sa vyhodnotili vykonané dôkazy. V tejto svojej povinnosti je správny orgán limitovaný len všeobecnými vymedzeniami zákonných podmienok, ktoré predstavujú hranicu voľnej úvahy. Pre súd je rozhodujúce, či rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej úvahy nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Odvolacie námietky žalobcu sú v napadnutom rozhodnutí podrobne opísané, žalovaný sa nimi zaoberal a v rozhodnutí sa s nimi zrozumiteľne a preskúmateľne vysporiadal. Je zrejmé, na základe čoho dospel žalovaný k právnemu záveru vo svojom rozhodnutí a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uvedené podľa názoru súdu jednoznačne vyplýva.

Na základe hore uvedených skutočností, po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia v medziach žalobných dôvodov dospel súd k záveru, že žalobu je potrebnú ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, keďže žalobca vo veci nebol úspešný a žalovaný podľa ustálenej judikatúry v takomto prípade zásadne nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, na Krajskom súde v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.